

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2015/159

av den 27 januari 2015

om ändring av förordning (EG) nr 2532/98 om Europeiska centralbankens befogenhet att förelägga sanktioner

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 132.3,

med beaktande av stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, särskilt artikel 34.3,

med beaktande av Europeiska centralbankens rekommendation ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Europeiska kommissionens yttrande ⁽³⁾,

i enlighet med det förfarande som anges i artikel 129.4 i fördraget och i artikel 41 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, och

av följande skäl:

- (1) Rådets förordning (EG) nr 2532/98 ⁽⁴⁾ grundar sig på artikel 132.3 i EUF-fördraget och artikel 34.3 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken (nedan kallad *stadgan*) som ger rådet befogenhet att fastställa begränsningar och villkor för att Europeiska centralbanken (nedan kallad ECB) ska få förelägga böter eller viten för företag som underlåter att uppfylla sina förpliktelser enligt ECB:s förordningar och beslut. Innehållet i förordning (EG) nr 2532/98 bör därför begränsas till att gälla åsidosättande av förordningar och beslut som har antagits av ECB. Vid åsidosättande av annan direkt tillämplig unionsrätt än förordningar och beslut som har antagits av ECB bör de relevanta bestämmelserna i rådets förordning (EU) nr 1024/2013 ⁽⁵⁾ tillämpas.
- (2) ECB har tillämpat förordning (EG) nr 2532/98 för att förelägga sanktioner inom ECB:s olika kompetensområden, däribland i synnerhet genomförandet av unionens penningpolitik, betalningssystemens funktion samt insamlingen av statistiska uppgifter.
- (3) Genom förordning (EU) nr 1024/2013 tilldelades ECB vissa tillsynsuppgifter och en befogenhet att förelägga sådana kreditinstitut som står under dess tillsyn: a) administrativa sanktionsavgifter om dessa institut bryter mot ett krav i direkt tillämplig unionsrätt för vilket det för behöriga myndigheter enligt tillämplig unionsrätt ska ges

⁽¹⁾ EUT C 144, 14.5.2014, s. 2.

⁽²⁾ Yttrande avgivet den 26 november 2014 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Yttrande avgivet den 18 december 2014 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 2532/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens befogenhet att förelägga sanktioner (EUT L 318, 27.11.1998, s. 4).

⁽⁵⁾ Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).

möjlighet att ålägga administrativa sanktionsavgifter, och b) sanktioner i enlighet med förordning (EG) nr 2532/98 vid överträdelse av ECB:s förordningar eller beslut (nedan gemensamt kallade *administrativa sanktioner*).

- (4) Enligt artikel 18.7 i förordning (EU) nr 1024/2013 får ECB, för att utföra de uppgifter som banken tilldelas genom den förordningen, förelägga sanktioner i enlighet med förordning (EG) nr 2532/98 vid överträdelse av ECB:s förordningar eller beslut.
- (5) Vissa av bestämmelserna i förordning (EG) nr 2532/98 står inte i överensstämmelse med en rad olika bestämmelser i förordning (EU) nr 1024/2013 som är av direkt relevans för ECB:s befogenhet att förelägga sanktioner vid överträdelse av ECB:s förordningar eller beslut. Det är därför nödvändigt att fastställa vilka regler i förordning (EG) nr 2532/98 som bör ändras vad gäller ECB:s föreläggande av sanktioner vid överträdelse av ECB:s förordningar eller beslut inom ramen för bankens tillsynsuppgifter.
- (6) På grundval av ECB:s befogenhet att genomföra de tillsynsuppgifter som banken tilldelats genom fördragen, vilken fastställs i artikel 34 i protokoll (nr 4) om stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, har ECB antagit förordning (EU) nr 468/2014 ⁽¹⁾. I syfte att organisera ECB:s uppgift att säkerställa efterlevnaden av de regler som ingår i direkt tillämplig unionsrätt, specificeras i förordning (EU) nr 468/2014 närmare, i enlighet med artikel 4.3 i förordning (EU) nr 1024/2013 och i enlighet med de grundläggande rättigheter och de principer som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, den ram för administrativa sanktioner som fastställs i artikel 18 i förordning (EU) nr 1024/2013. Där fastställs också regler om föreläggande av administrativa sanktioner vid överträdelse av en ECB-förordning eller ett ECB-beslut. Förordning (EU) nr 468/2014 är ett instrument för genomförande av sekundärrätt. Om bestämmelserna i den förordningen och bestämmelserna i förordning (EG) nr 2532/98 står i strid med varandra, har följaktligen förordning (EG) nr 2532/98 företräde.
- (7) ECB bör offentliggöra beslut om föreläggande av sanktioner vid överträdelse av en ECB-förordning eller ett ECB-beslut på tillsynsområdet, förutsatt att ett sådant offentliggörande inte äventyrar de finansiella marknadernas stabilitet eller, i den mån detta kan fastställas, orsakar det berörda företaget oproportionell skada.
- (8) Den övre gränsen för böter som ECB får förelägga ett företag för att det underlåter att uppfylla sina förpliktelser enligt en ECB-förordning eller ett ECB-beslut på tillsynsområdet bör inte avvika från den övre gränsen för de böter som ECB får förelägga ett företag för en överträdelse av direkt tillämplig unionsrätt, så att det säkerställs att lika allvarliga åsidosättanden behandlas på samma sätt. Samma övre gränser bör därför gälla för alla böter som ECB förelägger inom ramen för sina tillsynsuppgifter.
- (9) ECB bör kunna förelägga viten för företag för att tvinga dem att uppfylla sina förpliktelser enligt ECB:s förordningar eller beslut på tillsynsområdet eller få ett fortsatt åsidosättande av dessa att upphöra. Den övre gränsen för viten bör vara densamma som gäller för böter på tillsynsområdet.
- (10) I artikel 25 i förordning (EU) nr 1024/2013 fastställs separationsprincipen, som innebär att ECB ska utföra de uppgifter som banken tilldelas genom förordning (EU) nr 1024/2013 utan inverkan på och åtskilt från dess penningpolitiska och övriga uppgifter. ECB ska strikt följa denna princip i all sin verksamhet. För att stärka denna separationsprincip har det i enlighet med artikel 26 i förordning (EU) nr 1024/2013 inrättats en tillsynsnämnd, som bland annat ansvarar för att utarbeta fullständiga utkast till beslut åt ECB-rådet på tillsynsområdet. Enligt de villkor som fastställs i artikel 24 i den förordningen kan dessutom ECB-rådets beslut omprövas av den administrativa omprövningsnämnden. Med beaktande av separationsprincipen och inrättandet av tillsynsnämnden och den administrativa omprövningsnämnden bör två olika förfaranden tillämpas: a) i de fall då ECB överväger att

⁽¹⁾ Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 av den 16 april 2014 om upprättande av ramen för samarbete inom den gemensamma tillsynsmekanismen mellan Europeiska centralbanken och nationella behöriga myndigheter samt med nationella utsedda myndigheter (ramförordning om den gemensamma tillsynsmekanismen SSM) (ECB/2014/17) (EUT L 141, 14.5.2014, s. 1).

förelägga administrativa sanktioner inom ramen för sina tillsynsuppgifter bör beslut om detta fattas av ECB-rådet på grundval av ett fullständigt utkast till beslut från tillsynsnämnden och omprövas av den administrativa omprövningsnämnden, och b) i de fall då ECB överväger att förelägga sanktioner inom ramen för sina icke-tillsynsrelaterade uppgifter bör beslut om detta fattas av ECB:s direktion och omprövas av ECB-rådet.

- (11) Eftersom det är en komplex process att utreda åsidosättande på tillsynsområdet, bör längre tidsfrister gälla för befogenheten att förelägga och verkställa sanktioner som hör samman med ECB:s tillsynsuppgifter än för sanktioner som avser ECB:s icke-tillsynsrelaterade uppgifter. Avbrytande av dessa tidsfrister bör regleras i enlighet med detta, även med beaktande av att förfaranden avseende åsidosättande på tillsynsområdet kan överlappa med brottsutredningar och straffrättsliga förfaranden som grundar sig på samma sakförhållanden.
- (12) Förordning (EG) nr 2532/98 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar

Förordning (EG) nr 2532/98 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. *viten*: belopp som ett företag måste betala antingen som straff eller också för att tvinga de berörda personerna att uppfylla sina förpliktelser enligt ECB:s tillsynsförordningar och tillsynsbeslut vid fortsatt åsidosättande. Viten ska beräknas för varje hel dag av fortsatt åsidosättande,

a) sedan företaget underrättats om ett beslut med krav på att åsidosättandet ska upphöra i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 3.1 andra stycket, eller

b) när det fortsatta åsidosättandet omfattas av artikel 18.7 i rådets förordning (EU) nr 1024/2013 (*), i enlighet med det förfarande som anges i artikel 4b i den här förordningen,

(*) Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).”

b) Punkt 7 ska ersättas med följande:

”7. *Sanktioner*: böter och viten.”

2. Följande artikel ska införas:

”Artikel 1a

Allmänna principer och tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på ECB:s föreläggande av sanktioner mot företag som inte uppfyller de förpliktelser som ECB:s beslut eller förordningar ålägger dem.

2. Reglerna för ECB:s föreläggande av sanktioner inom ramen för dess tillsynsuppgifter vid överträdelse av en ECB-förordning eller ett ECB-beslut ska avvika från de regler som fastställs i artiklarna 2–4 i den utsträckning som anges i artiklarna 4a–4c.

3. ECB ska offentliggöra beslut om föreläggande av sanktioner mot ett företag vid överträdelse av en ECB-förordning eller ett ECB-beslut på tillsynsområdet, oavsett om beslutet har överklagats eller inte.

ECB ska genomföra detta offentliggörande på sin webbplats utan onödigt dröjsmål, efter det att det berörda företaget har informerats om beslutet. Offentliggörandet ska inbegripa information om överträdelsens typ och art samt identiteten på det berörda företaget, såvida inte ett sådant offentliggörande skulle

- a) utgöra ett hot mot de finansiella marknadernas stabilitet eller äventyra en pågående brottsutredning, eller
- b) orsaka det berörda företaget oproportionell skada, i den mån detta kan fastställas.

Vid dessa omständigheter ska beslut om sanktioner offentliggöras anonymt. Om det är troligt att dessa omständigheter kommer att upphöra inom en rimlig tidsperiod, får offentliggörande enligt denna punkt alternativt skjutas upp under en sådan tidsperiod.

Vid pågående överklagande till domstolen som avser ett beslut om föreläggande av sanktioner ska ECB på sin officiella webbplats utan onödigt dröjsmål också offentliggöra information om överklagandets status och om resultatet av detta.

ECB ska säkerställa att uppgifter som offentliggörs enligt denna punkt ligger kvar på dess officiella webbplats i minst fem år.”

3. I artikel 2 ska punkt 4 ersättas med följande:

”4. Närhelst åsidosättandet består i att företaget inte uppfyllt en förpliktelse ska en sanktion inte befria företaget från uppfyllandet, såvida inte det beslut som antas i överensstämmelse med artikel 3.4 eller artikel 4b uttryckligen anger annat.”

4. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

- a) Den första meningen i punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Beslutet om huruvida ett förfarande avseende åsidosättande ska inledas ska fattas av ECB, på dess eget initiativ eller på begäran av den nationella centralbanken i den medlemsstat i vars jurisdiktion det påstådda åsidosättandet skett.”

- b) Punkt 10 ska ersättas med följande:

”10. Om ett åsidosättande uteslutande har samband med en uppgift som ECBS eller ECB anförtrotts enligt fördraget och stadgan, kan ett förfarande avseende åsidosättande inledas endast på grundval av denna förordning, oavsett om det finns någon nationell lag eller förordning som föreskriver ett separat förfarande. Om ett åsidosättande även berör ett eller flera områden som ligger utanför behörigheten för ECBS eller ECB, ska rätten att inleda ett förfarande avseende åsidosättande på grundval av denna förordning vara oberoende av varje rätt som en behörig nationell myndighet har att inleda separata förfaranden som avser sådana områden utanför behörigheten för ECBS eller ECB. Denna bestämmelse ska inte påverka tillämpningen av straffrätt eller nationell rätt som avser tillsynsbefogenheterna i deltagande medlemsstater, i enlighet med förordning (EU) nr 1024/2013.”

5. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 4a

Särskilda regler för de övre gränserna för sanktioner som föreläggs av ECB inom ramen för dess tillsynsuppgifter

1. Genom undantag från artikel 2.1 ska följande gränser tillämpas för ECB:s föreläggande av böter och viten vid åsidosättanden avseende beslut och förordningar som har antagits av ECB inom ramen för dess tillsynsuppgifter.

- a) Böter: Den övre gränsen ska vara två gånger beloppet för de vinster som har erhållits eller de förluster som har undvikits genom åsidosättandet, i fall där dessa kan fastställas, eller 10 % av företagets totala årsomsättning.
- b) Viten: Den övre gränsen ska vara 5 % av den genomsnittliga dagliga omsättningen för varje dag som åsidosättandet pågår. Viten kan föreläggas för högst sex månader från och med den dag som anges i beslutet om föreläggande av vite.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska följande definitioner gälla
  - a) *årsomsättning*: det berörda företags årsomsättning under det föregående räkenskapsåret, enligt definitionen i tillämplig unionsrätt, och där denna inte är tillgänglig, enligt den senast tillgängliga årsredovisningen för företaget. I fall där det berörda företaget är ett dotterföretag till ett moderföretag ska den relevanta totala årsomsättningen vara den totala årsomsättning som följer av den senast tillgängliga konsoliderade årsredovisningen under det föregående räkenskapsåret, och där denna inte är tillgänglig, enligt den senast tillgängliga årsredovisningen för företaget;
  - b) *genomsnittlig daglig omsättning*: årsomsättningen, enligt definitionen i led a, delat med 365.

Artikel 4b

Särskilda förfaranderegler för sanktioner som föreläggs av ECB inom ramen för dess tillsynsuppgifter

1. Genom undantag från artikel 3.1–3.8 i denna förordning ska de regler som fastställs i denna artikel tillämpas på åsidosättanden avseende beslut och förordningar som har antagits av ECB inom ramen för dess tillsynsuppgifter.
2. Om ECB, när den utför sina uppgifter enligt förordning (EU) nr 1024/2013, anser att det finns skäl att misstänka att en eller flera överträdelse av en ECB-förordning eller ett ECB-beslut enligt artikel 18.7 i förordning (EU) nr 1024/2013 håller på att begås eller har begåtts av ett företag som har sitt huvudkontor i en medlemsstat i euroområdet, ska ECB göra relevanta utredningar i enlighet med följande bestämmelser.
3. ECB ska, i egenskap av utredare av överträdelse på tillsynsområdet, efter det att en utredning är slutförd, men innan ett förslag till fullständigt utkast till beslut har utarbetats och lämnats till tillsynsnämnden, skriftligen underrätta det berörda företaget om utredningsresultaten och eventuella invändningar som har gjorts.

I den underrättelse som avses i första stycket ska ECB, i egenskap av utredare av överträdelse på tillsynsområdet, informera det berörda företaget om att det har rätt att till ECB lämna skriftliga inlagor om de faktiska resultaten och de invändningar som har framförts mot enheten, inklusive de specifika bestämmelser som ska ha åsidosatts, samt ange en rimlig tidsfrist för när sådana inlagor ska göras. ECB ska inte vara skyldigt att beakta skriftliga inlagor som har gjorts efter det att den tidsfrist som ECB i egenskap av utredare av överträdelse på tillsynsområdet har fastställt har löpt ut.

Efter den underrättelse som avses i första stycket kan ECB i egenskap av utredare av överträdelse på tillsynsområdet också kalla det berörda företaget till en muntlig förhandling. Parter som är föremål för utredning kan företrädas och/eller biträdas av jurister eller andra kvalificerade personer vid förhandlingen. Muntliga förhandlingar får inte vara offentliga.

Rätten för det berörda företag som är föremål för utredning att få tillgång till akten ska garanteras. Denna rätt ska inte gälla konfidentiell information.

4. Tillsynsnämnden ska lägga fram ett fullständigt utkast till beslut för ECB-rådet där man fastställer om det berörda företaget har begått en överträdelse eller inte och anger de eventuella sanktioner som ska föreläggas i enlighet med förfarandet i artikel 26.8 i förordning (EU) nr 1024/2013.
5. Det berörda företaget ska ha rätt att begära att den administrativa omprövningsnämnden omprövar det beslut som ECB-rådet har fattat enligt punkt 4, i överensstämmelse med det förfarande som fastställs i artikel 24 i förordning (EU) nr 1024/2013.

Artikel 4c

Särskilda tidsfrister för sanktioner som föreläggs av ECB inom ramen för dess tillsynsuppgifter

1. Med avvikelse från vad som sägs i artikel 4 ska rätten att fatta ett beslut om att förelägga en sanktion vid överträdelse av en ECB-förordning eller ett ECB-beslut inom ramen för ECB:s tillsynsuppgifter upphöra att gälla fem år efter det att åsidosättandet skedde eller, i fall av fortsatt åsidosättande, fem år efter det att detta upphörde.

2. Varje åtgärd som vidtas av ECB med avseende på utredningen eller förfarandet för ett åsidosättande ska leda till att tidsfristen i punkt 1 avbryts. Preskriptionstiden ska avbrytas från och med den dag då den berörda enhet som står under tillsyn underrättas om åtgärden. Varje avbrott ska medföra att tidsfristen börjar löpa på nytt. Tidsfristen får emellertid inte överskrida en period på tio år från det att åsidosättandet skedde eller, i fall av fortsatt åsidosättande, tio år från det att detta upphörde.
3. De tidsfrister som beskrivs i föregående punkter kan förlängas om
  - a) ett beslut från ECB-rådet är föremål för omprövning av den administrativa omprövningsnämnden eller för överklagandeförfaranden vid domstolen, eller
  - b) straffrättsliga förfaranden pågår mot det berörda företaget i fråga om samma sakförhållanden. I sådana fall ska de tidsfrister som anges i föregående punkter förlängas med den tid som det tar för den administrativa omprövningsnämnden eller domstolen att ompröva beslutet eller tills de straffrättsliga förfarandena mot det berörda företaget har avslutats.
4. ECB:s rätt att verkställa ett beslut om att förelägga en sanktion ska upphöra att gälla fem år efter det att beslutet fattades. En åtgärd från ECB i syfte att verkställa betalning eller betalningsvillkor enligt den sanktion som förelaggs ska leda till att preskriptionstiden för verkställandet avbryts.
5. Preskriptionstiden för att verkställa sanktioner ska tillfälligt avbrytas
  - a) till dess att tidsfristen för att betala den sanktion som förelägs har löpt ut,
  - b) om verkställandet av betalningen av den sanktion som förelägs tillfälligt avbryts enligt ett beslut av ECB-rådet eller domstolen.”

Artikel 2

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den 27 januari 2015.

På rådets vägnar
J. REIRS
Ordförande